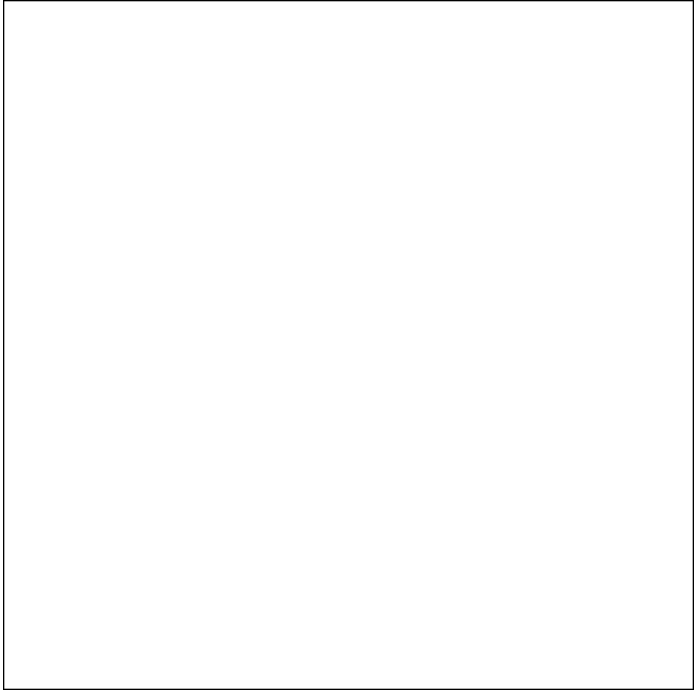

ਗਲੋਬਲ ਸਟੋਰੀ ਬੁੱਕ

✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
Anu Gill
4
ਪੰਨਾ ੫

Global Storybooks

globalstorybooks.net

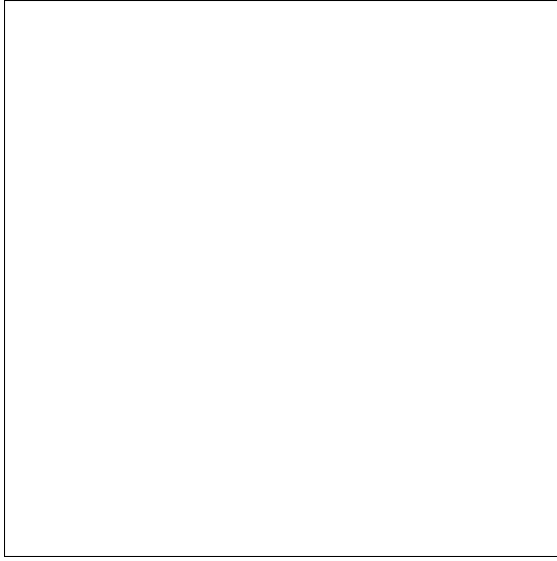
ਗਲੋਬਲ ਸਟੋਰੀ ਬੁੱਕ

✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
Anu Gill

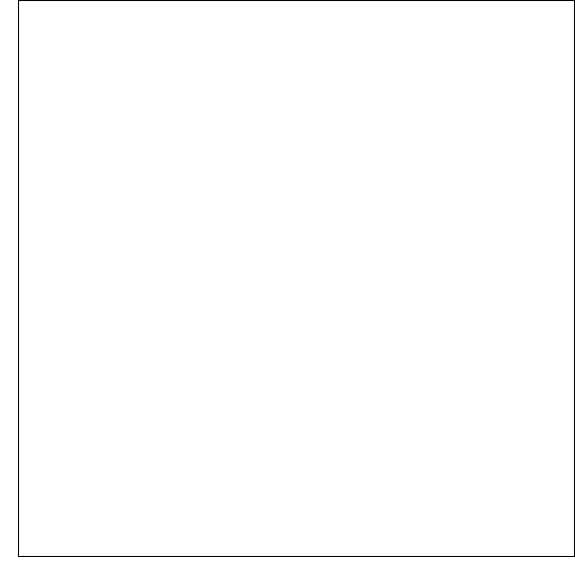

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

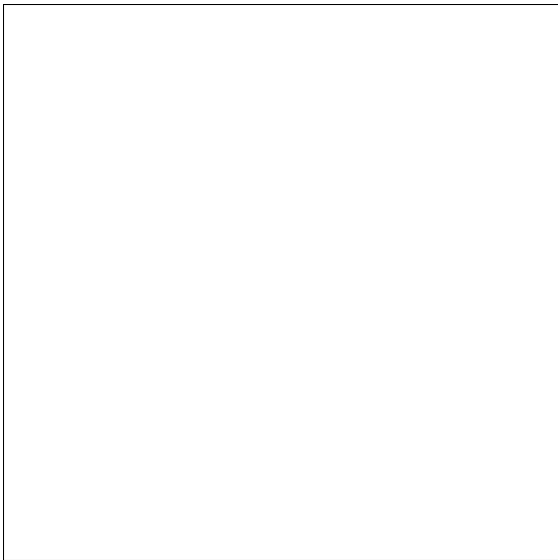

ਦਾਦੀ ਦਾ ਬਾਗ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰੀ, ਬਾਜਰੇ, ਅਤੇ ਕਸਾਵੇ ਨਾਲ
ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਦਾਦੀ ਦੇ
ਕਈ ਪੋਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ
ਉਸ ਦੀ ਚਹੇਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸੱਦਦੀ ਸੀ।
ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਭੇਦ ਵੀ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਭੇਦ ਉਸ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤਾ: ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੇਲੇ ਪੱਕੇ ਕਰਦੀ ਸੀ।

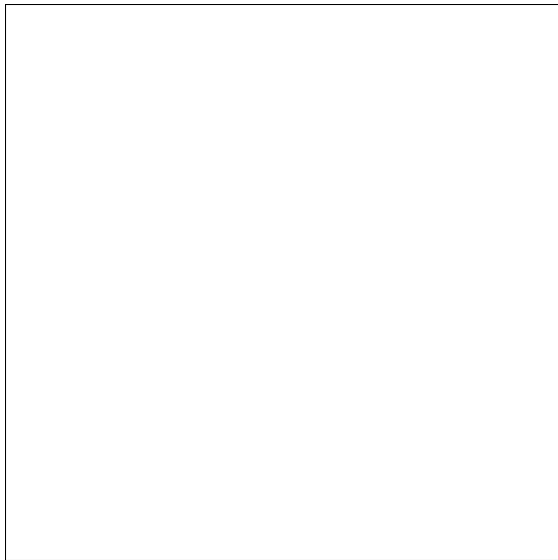

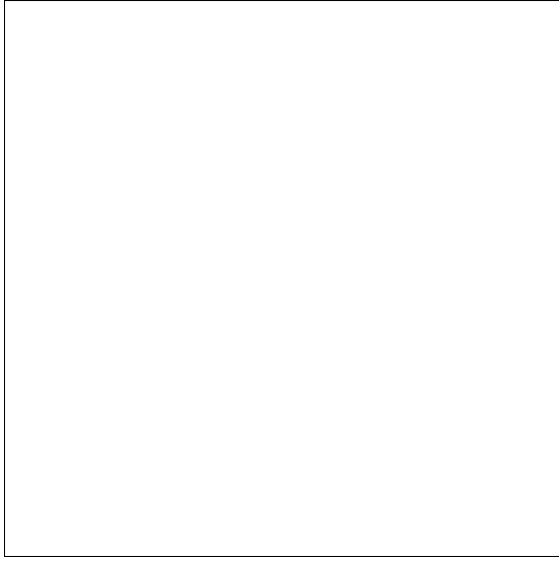
ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ
ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਦ ਮੈਂ ਸੌਣ ਗਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ
ਫੇਰ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਤੋਂ
ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

„1੯੯੯ ਏਨ ਲੈਣ ਦੈਸ ਦੇਹੁ ਰਉਂ“ ‘ਸੁ ਆਲੀਸੁ ਥਾਣੁ ਖੜੁ
 ਖਰਮੁ ਚੁੰਨੁ । ਆਲੀਸੁ ਸੁ “੧੯੯੯ ਡਿਲ ਮਠੁ ਏਨੁ ਰਉਂ ਦਿਦੁ”
 । ਸੁ ਖਸੁਣਉ ਸੁ । ਸੁ ਦਿਦੁ ਯਦੁ ਚਾਠੁ ਸੁ-ਸੁ ਦਿਦੁ
 ਸੁ ਯਸੁ ਏਨੁ ਏਨੁ ਦੇ ਆਲੇ ਡਿਲ ਰੀਯ ਦੇ ਰੀਯ “1 ਦੇ ਰੀਯ
 ਲੈਣ ਦੈਸ ਰੀਯ ਰਉਂ” ‘ਸੁ ਆਲੀਸੁ ਥਾਣੁ ਖੜੁ ਖਰਮੁ ਚੁੰਨੁ
 ਏ ਦੇ ਡਿਲ ਮਠੁ ਰਉਂ ਰੀ ਆਲੀਸੁ ਸੁ ਚਾਠੁ । ਸੁ ਦੇ ਡਿਲ ਰੀਯ ਚੜੁ
 ਸੁ ਰੀਯ ਰੀਯ ਦੇ ਯਦੁ ਡਿਲ ਡਿਲ ਰੀਯ ਦੇ ਦਿਦੁ ਸੁ ਯਦੁ ਖੜੁ

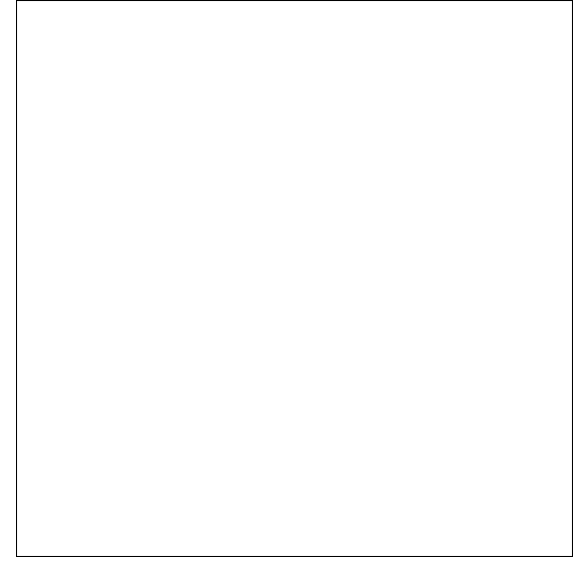

। ਦਿਖਸੁ ਸੁ ਸੁ ਯਦੁ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ
 । ਸੁ
 ਦੇ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ
 ਰਉਂ । ਸੁ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ ਡਿਲ

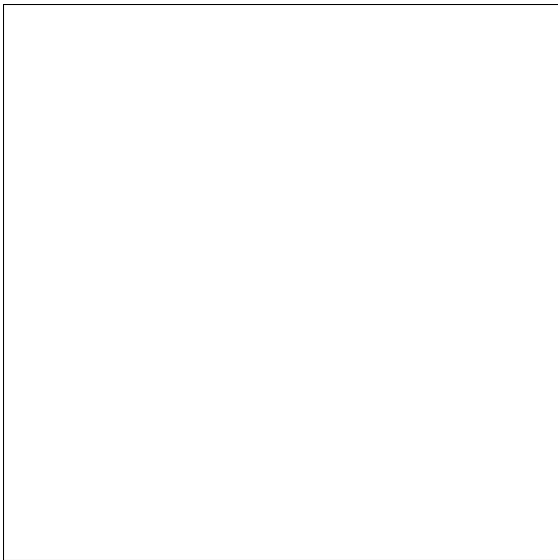

ਮੈਨੂੰ ਦਾਦੀ, ਕੇਲੇ, ਕੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। “ਦਾਦੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਦਿਓ...” “ਜ਼ਿੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਬੱਚੇ, ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਭੱਜੀ ਗਈ।

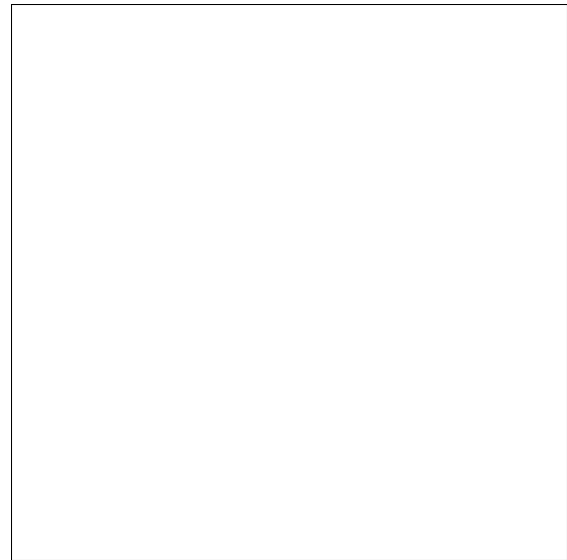

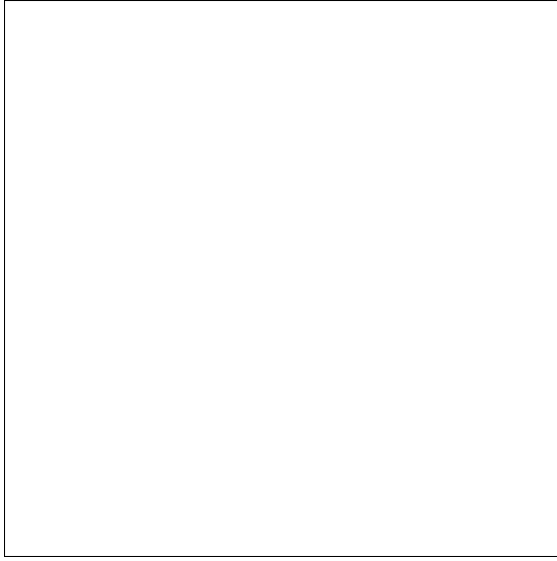
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦ ਦਾਦੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਤੋੜਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਪੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚਾਰ ਕੇਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਤੇ ਤੁਰਦੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਖੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਕੇਲੇ ਆਪਣੀ ਡਰੈਸ ਦੇ ਓਹਲੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਗਈ।

ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ

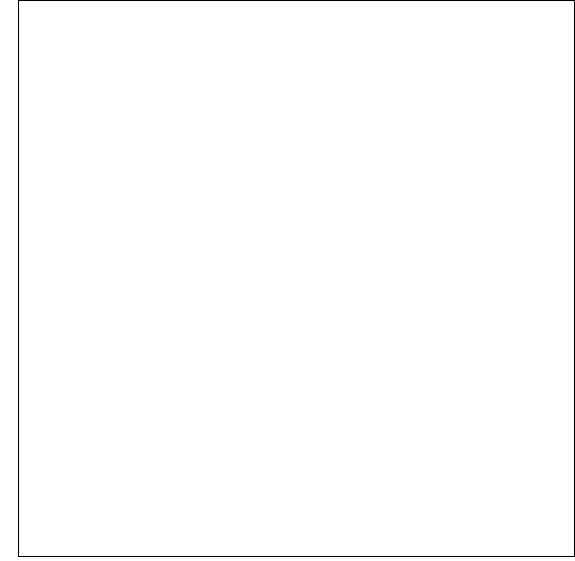

ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ
 ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ ਸੁਖਮਤੀ

ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਦੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ।

ਦਾਦੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, “ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀਂ ਹੈਂ? ਜਲਦੀ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਲੈ ਆ।” ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਈ। “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਹੈਂ?” ਦਾਦੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਸਾਸ ਦਲਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਦੂ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ।